

[Bouet.]

gaa videre ad den Vej. Forholdet ligger saaledes for Københavns Kommune, at der er saadanne Fonds til Stede, at det er muligt at bringe en Skattenedsættelse. Jeg skal saaledes nævne, at man i 1922 lagde et Beløb paa 3 Mill. Kr. til Side til at imødegaa Udgifterne i saadanne Aar, hvor Skatterne gik daarligt ind. Disse Penge er stadig i Behold, saaledes at man allerede dér er langt fremme imod de 4—5 Millioner, som en 10 pCt.s Skattenedsættelse vilde andrage. Dertil kommer, at Udgifterne indenfor de forskellige Institutioner kun er bragt ned, i alt Fald paa Budgettet, med ca. 10 pCt., og det er ganske sikkert, at de kan bringes betydeligt længere ned.

Der er paa forskellige andre Punkter Mulighed for at bringe Skatten ned. Der er saaledes i Kommunens Vedtægt en Bestemmelse om, at det halve af Overskuddet paa de kommunale Virksomheder skal henlægges til en Udvidelsesfond; men naar denne Udvidelsesfond har vokset sig saa stor, at $\frac{1}{3}$ af Anlægskapitalen for de forskellige Virksomheder er naaet, skal denne Henlæggelse ophøre. Man er nu for Elektricitetsværkernes Vedkommende kommet saa vidt, at man har overskredet denne Trediedel, saaledes at man altsaa ikke i Fremtiden behøver at lægge det halve af Overskuddet hen, og Elektricitetsværkerne giver jo saa stort Overskud, at alene dette i Forbindelse med de 3 Millioner vilde være tilstrækkeligt til den første Skattenedsættelse.

Det er rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at Skatteloven hidtil har været brugt til at hindre Skatteforhøjelse, men jeg synes ikke, der er noget unaturligt i, at man under en Situation som denne indretter sine Skattelove paa at frembringe en Skattenedsættelse. Jeg kan ikke paa nogen Maade erkende, at der i dette ligger noget som helst Indgreb i det kommunale Selvstyre, i alt Fald ikke i højere Grad end i den tidligere Bestemmelse.

Naar den højtærede Minister endelig siger, at skulde et saadant Forslag kunne ophøjes til Lov, skulde det kun være under den Forudsætning, at man var sikker paa, at Københavns Kommunes Budget kunde lægges saaledes, at der kunde gives en Ned-sættelse. Jeg skal dertil sige, at efter min Overbevisning er det muligt at lægge Budgettet saaledes. Men dertil kommer, at der findes den Bestemmelse i Lovforslaget, at saafremt $\frac{2}{3}$ af Københavns Borgerrepræsentations Medlemmer mener, at Skattenedsættelse ikke kan gives, kan denne Totrediedels

Majoritet bestemme, at der ikke skal afholdes Valg. Der ligger dog i dette en vis Sikkerhed for — det er dog ikke ganske ansvarsløse Mænd, der sidder i Københavns Borgerrepræsentation, heller ikke i Oppositionen —, at man ikke, hvis man ikke selv kan anvise en Vej til Skattenedsættelse, trods dette vil fremtvinge et Valg.

Jeg kan altsaa ikke anerkende Rigtigheden af de Betragtninger, den højtærede Minister har anført som Motiv for ikke at kunne støtte vort Forslag, og jeg beklager endnu en Gang, at han stiller sig saa afvisende overfor disse vore Bestræbelser for at søge at frembringe en Skattenedsættelse. Jeg synes dog ikke, man paa nogen Maade kan sige, at det er at lægge Tvang paa et Flertal, at man henviser til Borgernes Afgørelse. Jeg vil derfor endnu en Gang til-lade mig trods den mindre velvillige Modtagelse, Forslaget har faaet fra den højtærede Minister, at anbefale Tinget at vedtage dette Forslag.

Hagbart Berg: Det Formaal, det fore-liggende Lovforslag har, maa man jo absolut have Sympati for, men jeg maa ligesom den højtærede Minister sige, at jeg har ikke megen Tro til, at man kan naa noget i denne Retning ved dette Forslag. Vi har dog visse Erfaringer. Vi fik jo i den kommunale Valglov Bestemmelser, der skulde hindre Skattestigning, men uanset disse Bestem-melser er, tør jeg nok antyde, Kommunernes Udgifter steget overordentlig stærkt. Det var en Bremse, man vilde sætte paa Stig-ningen, men den har praktisk talt ikke virket ret meget. Her er Tale om at lave en Skrue, hvormed man vil sætte Udgifterne ned, men jeg tror ikke, det vil kunne lykkes paa denne Maade. Man maa huske paa, at en Kom-mune har ikke alene et Driftsregnskab, den har ogsaa et Formuerregnskab, og hvis man paa kunstig Vis, ved at lægge mindre hen til Fondene, tvinger Driftsregnskabet til at spise op af Kassebeholdningen, er der ikke meget vundet, og at animere en Kommune i den Retning betyder ikke ret meget i Realiteten. Vi kan altsaa ikke tro, der kan naas meget ved at gennemføre en Lov af den Karakter. Vi har jo set, at man i Køben-havns Kommune meget vel har formaet udenom den direkte Udskrivning af person-lige Skatter at faa ret store Indtægter. Det er en kendt Sag, at man i Københavns Kommune, i alt Fald til Tider, har haft en overordentlig stor indirekte Beskatning ved kolossale Overpriser paa Gas og Elektricitet, og hvis man vil hindre, at Kommunen faar de til dens Husholdning nødvendige Penge